

Αυτό το έγγραφο λογιστικής πολιτικής βασίζεται στο ΔΛΠΔΤ 1 Παρουσίαση των Οικονομικών Καταστάσεων και το Πλαίσιο Αρχών των ΔΛΠΔΤ, όπως υιοθετήθηκε από το Γενικό Λογιστήριο της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Έξοδα από Συναλλαγές με Υποχρέωση Ανταπόδοσης

Ομάδα Έργου ΔΛΠΔΤ
(από Δέσποινα Σταύρου)
Γενικό Λογιστήριο της Κυπριακής Δημοκρατίας

Ημερομηνία: 15 Ιανουαρίου 2018

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1.	ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	2
1.1	Έξοδα.....	2
1.2	Στόχοι	2
1.3	Πεδίο Εφαρμογής	3
1.4	Ορισμοί.....	3
1.5	Κατηγορίες Εξόδων	5
2.	ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ	6
3.	ΕΠΙΜΕΤΡΗΣΗ	8
4.	ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΥ/ΑΠΟΚΟΠΗΣ (CUT -OFF)	9
4.1	Δεδουλευμένα Έξοδα	10
4.2	Αναβαλλόμενα Έξοδα / Προπληρωμές	10
5.	ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ	11
6.	ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ	11
7.	ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΝΑΡΞΗΣ ΙΣΧΥΟΣ.....	11
8.	ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ.....	11
9.	ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.....	12

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1.1 ΈΞΟΔΑ

Έξοδο¹ είναι μειώσεις στην καθαρή οικονομική θέση της οντότητας, εκτός από τις μειώσεις που προκύπτουν από μερίσματα ή άλλες παρόμοιες διανομές.

Τα έξοδα προκύπτουν από συναλλαγές με υποχρέωση ανταπόδοσης και συναλλαγές χωρίς υποχρέωση ανταπόδοσης, καθώς και από άλλα γεγονότα, όπως από τις μη πραγματοποιηθέντες αυξήσεις και μειώσεις στην αξία των περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων, τη κατανάλωση περιουσιακών στοιχείων μέσω απόσβεσης, τη μείωση των προσφερόμενων υπηρεσιών και της ικανότητας δημιουργίας οικονομικών οφελών μέσω απομείωσης. Έξοδα δύναται να προκύψουν από μεμονωμένες συναλλαγές ή ομάδες συναλλαγών.

Μια ανάλυση των εξόδων που ταξινομούνται κατά είδος παρουσιάζεται στην όψη της Κατάστασης Χρηματοοικονομικής Επίδοσης (σύμφωνα με τη Λογιστική Πολιτική για την Παρουσίαση των Οικονομικών Καταστάσεων).

1.2 ΣΤΟΧΟΙ

Ο στόχος αυτής της λογιστικής πολιτικής είναι να προτείνει τον λογιστικό χειρισμό και τις γνωστοποιήσεις των εξόδων που προκύπτουν από συναλλαγές με υποχρέωση ανταπόδοσης, παρέχοντας περαιτέρω καθοδήγηση σχετικά με τα σημεία διαχωρισμού/αποκοπής τους κατά το τέλος της περιόδου αναφοράς. Ο στόχος αυτής της πολιτικής είναι να παρέχει τεχνική, λογιστική καθοδήγηση για την ετοιμασία των οικονομικών καταστάσεων σχετικά με τα έξοδα που προκύπτουν από συναλλαγές με υποχρέωση ανταπόδοσης, έτσι ώστε οι οικονομικές καταστάσεις να δίνουν μια αληθινή και δίκαιη εικόνα της χρηματοοικονομικής επίδοσης και της χρηματοοικονομικής θέσης της οντότητας. Η προαναφερθείσα πολιτική καταρτίζεται σύμφωνα με οδηγίες από όλα τα σχετικά Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα του Δημόσιου Τομέα (ΔΛΠΔΤ).

¹Ορισμός Εξόδου σύμφωνα με το «Πλαίσιο Αρχών των ΔΛΠΔΤ»

1.3 ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Αυτή η λογιστική πολιτική εφαρμόζεται για το λογιστικό χειρισμό όλων των εξόδων που παρουσιάζονται στις οικονομικές καταστάσεις της κυβέρνησης της Κυπριακής Δημοκρατίας και των ενοποιημένων οντοτήτων της. Ωστόσο, όταν συγκεκριμένοι τύποι / κατηγορίες εξόδων διαχειρίζονται απευθείας σε άλλη λογιστική πολιτική, ισχύουν οι κανόνες που αναφέρονται σε αυτή τη συγκεκριμένη λογιστική πολιτική (π.χ. για τα έξοδα απόσβεσης των Ακινήτων, Εγκαταστάσεων και Εξοπλισμού βλέπε Λογιστική Πολιτική για τα Πάγια Περιουσιακά Στοιχεία, για τα αποθέματα

βλέπε Λογιστική Πολιτική για τα Αποθέματα, για ωφελήματα προσωπικού, βλέπε Λογιστική Πολιτική για τα Ωφελήματα Προσωπικού κλπ).

1.4 ΟΡΙΣΜΟΙ

Βάση δεδουλευμένων εσόδων και εξόδων- είναι μια λογιστική μέθοδος στην οποία οι συναλλαγές και τα λοιπά γεγονότα αναγνωρίζονται όταν πραγματοποιούνται (και όχι μόνον όταν τα μετρητά ή τα αντίστοιχα μετρητών εισπράττονται ή καταβάλλονται). Ως εκ τούτου, οι συναλλαγές και τα γεγονότα αυτά καταχωρούνται στα λογιστικά βιβλία και αναγνωρίζονται στις οικονομικές καταστάσεις των περιόδων με τις οποίες σχετίζονται. Τα στοιχεία που αναγνωρίζονται σύμφωνα με τη βάση δεδουλευμένων εσόδων και εξόδων είναι, περιουσιακά στοιχεία, υποχρεώσεις, καθαρά περιουσιακά στοιχεία / ίδια κεφάλαια, έσοδα και έξοδα.

Αναβαλλόμενη εκροή είναι μια εκροή προσφερόμενων υπηρεσιών ή οικονομικού οφέλους που παρέχεται σε άλλη οντότητα ή συμβαλλόμενο μέρος για χρήση σε μια καθορισμένη μελλοντική περίοδο αναφοράς, η οποία προκύπτει από συναλλαγή χωρίς υποχρέωση ανταπόδοσης και μειώνει τα καθαρά περιουσιακά στοιχεία.

Έξοδο είναι μειώσεις στην καθαρή οικονομική θέση της οντότητας, εκτός από τις μειώσεις που προκύπτουν από μερίσματα ή άλλες παρόμοιες διανομές.

Συναλλαγές με υποχρέωση ανταπόδοσης είναι συναλλαγές κατά τις οποίες μία οντότητα λαμβάνει περιουσιακά στοιχεία ή υπηρεσίες, ή έχει εξαλείψει υποχρεώσεις, δίδοντας άμεσα περίπου ισοδύναμη αξία σε άλλη οντότητα για αντάλλαγμα.

Δίκαιη αξία - το ποσό για το οποίο ένα περιουσιακό στοιχείο θα μπορούσε να ανταλλαχθεί, ή μια υποχρέωση να διακανονιστεί, μεταξύ μερών που ενεργούν με τη θέληση τους και με πλήρη γνώση των συνθηκών της αγοράς σε καθαρά εμπορική βάση.

Υποχρέωση είναι μια τρέχουσα υποχρέωση της οντότητας για εκροή πόρων, η οποία οφείλεται σε παρελθοντικό γεγονός.

Σημαντικότητα ή Ουσιώδες Μέγεθος - Παραλείψεις ή ανακρίβειες είναι σημαντικές αν θα μπορούσαν, μεμονωμένα ή συλλογικά, να επηρεάσουν τις αποφάσεις ή αξιολογήσεις των χρηστών, βάσει των οικονομικών καταστάσεων. Η σημαντικότητα εξαρτάται από το είδος και το μέγεθος της παράλειψης ή ανακρίβειας, κρινόμενη βάσει των συνθηκών που την περιστοιχίζουν. Το είδος ή το μέγεθος ενός στοιχείου, ή ένας συνδυασμός των δύο, θα μπορούσε να είναι ο καθοριστικός παράγοντας.

Συναλλαγές χωρίς υποχρέωση ανταπόδοσης - Συναλλαγές που δεν εμπίπτουν στον ορισμό των συναλλαγών με υποχρέωση ανταπόδοσης. Σε μια συναλλαγή χωρίς υποχρέωση ανταπόδοσης, μια οντότητα είτε λαμβάνει αξία από μια άλλη οντότητα χωρίς να δίνει άμεσα περίπου ίση αξία σε αντάλλαγμα ή δίνει αξία σε μια άλλη οντότητα χωρίς να λαμβάνει απευθείας περίπου ίση αξία σε αντάλλαγμα.

Ημερομηνία αναφοράς - η ημερομηνία της τελευταίας ημέρας της περιόδου αναφοράς με την οποία σχετίζονται οι οικονομικές καταστάσεις.

1.5 ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΕΞΟΔΩΝ

Οι οντότητες του δημόσιου τομέα ενδέχεται να διενεργούν έξοδα που προκύπτουν από συναλλαγές με υποχρέωση ανταπόδοσης και συναλλαγές χωρίς υποχρέωση ανταπόδοσης.

Συναλλαγές με υποχρέωση ανταπόδοσης:

Συναλλαγές κατά τις οποίες μία οντότητα λαμβάνει περιουσιακά στοιχεία ή υπηρεσίες ή έχει εξαλείψει υποχρεώσεις, δίδοντας άμεσα περίπου ισοδύναμη αξία σε άλλη οντότητα για αντάλλαγμα.

Συναλλαγές χωρίς υποχρέωση ανταπόδοσης:

Συναλλαγές κατά τις οποίες μία οντότητα λαμβάνει αξία από μια άλλη οντότητα χωρίς να δίνει άμεσα περίπου ίση αξία σε αντάλλαγμα.

Παραδείγματα εξόδων από συναλλαγές με υποχρέωση ανταπόδοσης που μπορούν να αναφέρουν οι οντότητες του δημόσιου τομέα περιλαμβάνουν, αλλά δεν περιορίζονται, στα ακόλουθα:

- κόστος υπηρεσιών (π.χ. συμβουλευτικές υπηρεσίες)
- κόστος αγαθών
- ταξιδιωτικά έξοδα
- επιδιορθώσεις και συντήρηση
- γενικά έξοδα / έμμεσα έξοδα
- Τόκοι / κόστος δανεισμού
- Λειτουργικά δαπάνες και άλλο άμεσο κόστος

Εκτός από τα έξοδα από συναλλαγές με υποχρέωση ανταπόδοσης, οι οντότητες του δημόσιου τομέα πραγματοποιούν έξοδα από συναλλαγές χωρίς υποχρέωση ανταπόδοσης, όπως για παράδειγμα δαπάνες για κοινωνικά ωφελήματα, χορηγίες σε άλλες οντότητες του δημόσιου τομέα (χορηγίες σε δήμους, πανεπιστήμια), χορηγίες σε ιδιώτες και χορηγίες σε οντότητες εκτός του δημόσιου τομέα. Τα Κοινωνικά Ωφελήματα και οι Χορηγίες και Άλλες Μεταβιβάσεις αναφέρονται σε άλλες Λογιστικές Πολιτικές.

Κατά τη ταξινόμηση μιας συναλλαγής σε συναλλαγή με υποχρέωση ανταπόδοσης ή σε συναλλαγή χωρίς υποχρέωση ανταπόδοσης, θα πρέπει να εξετάζεται η ουσία και όχι απλώς η νομική μορφή της συναλλαγής αυτής.

2. ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ

Τα έξοδα αναγνωρίζονται όταν έχει προκύψει μείωση στα μελλοντικά οικονομικά οφέλη ή στις προσφερόμενες υπηρεσίες που σχετίζεται με μείωση ενός περιουσιακού στοιχείου ή αύξηση μιας υποχρέωσης, η οποία μπορεί να επιμετρηθεί αξιόπιστα. Αυτό σημαίνει, στην πραγματικότητα, ότι η αναγνώριση των εξόδων πραγματοποιείται ταυτόχρονα με την αναγνώριση μιας αύξησης των υποχρεώσεων ή μιας μείωσης των περιουσιακών στοιχείων.

1. Σύμφωνα με τα ΔΛΠΔΤ, ο λογιστικός χειρισμός και οι γνωστοποιήσεις των εξόδων δεν ορίζονται σε ξεχωριστό λογιστικό πρότυπο. Η λογιστική για αυτήν την ενότητα προκύπτει από τη θεμελιώδη αρχή της βάσης των δεδουλευμένων εσόδων και εξόδων. Σύμφωνα με το ΔΛΠΔΤ 1 (Παρουσίαση των Οικονομικών Καταστάσεων), και τη βάση των δεδουλευμένων εσόδων και εξόδων, τα έξοδα αναγνωρίζονται όταν πραγματοποιείται η συναλλαγή ή το γεγονός που προκαλεί το έξοδο. Επομένως, η αναγνώριση του εξόδου δεν συνδέεται με την είσπραξη ή την καταβολή μετρητών ή ισοδύναμων τους, με την αύξηση μιας δέσμευσης του προϋπολογισμού ή με την παραλαβή τιμολογίου. Ένα έξοδο μπορεί να προκύψει από μια συναλλαγή που δεν χρειάζεται να περιλαμβάνει εκροή μετρητών. Συμπερασματικά, σύμφωνα με αυτή τη λογιστική βάση, οι συναλλαγές και άλλα γεγονότα αναγνωρίζονται στις οικονομικές καταστάσεις των περιόδων στις οποίες σχετίζονται.
2. Τα έξοδα αναγνωρίζονται σύμφωνα με τις γενικές αρχές της λογιστικής σε δεδουλευμένη βάση και σύμφωνα με τις ειδικές απαιτήσεις των μεμονωμένων προτύπων ΔΛΠΔΤ.
3. Τα έξοδα από συναλλαγές με υποχρέωση ανταπόδοσης που προκύπτουν από την αγορά αγαθών και υπηρεσιών αναγνωρίζονται όταν οι προμήθειες / υπηρεσίες **παραδίδονται και γίνονται αποδεκτές** από την οντότητα. Επιπλέον, κατά την ημερομηνία αναφοράς, τα έξοδα που σχετίζονται με υπηρεσία που παραδόθηκε κατά τη διάρκεια της περιόδου για την οποία δεν έχει ακόμη παραληφθεί ή γίνει αποδεκτό τιμολόγιο, εκτιμώνται με βάση αποδεικτικά στοιχεία και αναγνωρίζονται στην κατάσταση χρηματοοικονομικής επίδοσης.
4. Μια οντότητα ενδέχεται να πραγματοποιήσει ένα έξοδο που αφορά σε περίοδο προγενέστερη της λήψης του αντίστοιχου τιμολογίου. Δεδομένου ότι η υπηρεσία / αγαθό έχει παραδοθεί, πρέπει να αναγνωριστεί αντίστοιχη υποχρέωση (ένα δεδουλευμένο) και ένα έξοδο αντίστοιχα. Αντίθετα, μια οντότητα μπορεί να

προπληρώσει για μια υπηρεσία / αγαθό, πολύ πριν από την παράδοση του. Σε αυτές τις περιπτώσεις, θα αναγνωρίζεται μια προπληρωμή ως περιουσιακό στοιχείο στην κατάσταση οικονομικής θέσης. Το αντίστοιχο έξοδο δεν θα αναγνωρίζεται έως ότου παραληφθεί και γίνει αποδεκτή η παράδοση της εν λόγω υπηρεσίας / αγαθού.

5. Έξοδα όπως τα γενικά έξοδα, κόστος αγαθών / υπηρεσιών, ωφελήματα προσωπικού και αποσβέσεις, έχουν ως αποτέλεσμα την κατανάλωση περιουσιακών στοιχείων (π.χ. μετρητά, αποθέματα και ακίνητα, εγκαταστάσεις και εξοπλισμό) ή την αύξηση μιας υποχρέωσης (π.χ. πληρωτέοι λογαριασμοί). Τα έξοδα ενδέχεται να προκύψουν επίσης εάν μια υποχρέωση αναγνωρίζεται για μια πρόβλεψη, ή όταν η αξία ενός περιουσιακού στοιχείου μειώνεται λόγω απομείωσης (σύμφωνα με τις Λογιστικές Πολιτικές «Προβλέψεις, Ενδεχόμενα Περιουσιακά Στοιχεία και Ενδεχόμενες Υποχρεώσεις » και «Απομείωση Αξίας Περιουσιακών Στοιχείων»).
6. Όταν η αναγνώριση εξόδων συνδέεται με την αύξηση μιας υποχρέωσης, ισχύουν τα κριτήρια αναγνώρισης για τις Υποχρεώσεις. Ένα βασικό ζήτημα σχετικά με αυτό είναι εάν υπάρχει ή όχι μια τρέχουσα υποχρέωση λόγω ενός γεγονότος που έχει γίνει στο παρελθόν (σύμφωνα με τη Λογιστική Πολιτική «Προβλέψεις, Ενδεχόμενα Περιουσιακά Στοιχεία και Ενδεχόμενες Υποχρεώσεις»).
7. Σε ορισμένες περιπτώσεις, ένα βασικό ζήτημα που πρέπει να εξετάζεται στα πλαίσια μιας συναλλαγής είναι εάν τα αγαθά που λαμβάνονται πρέπει να κεφαλαιοποιούνται και να αναγνωρίζεται ένα περιουσιακό στοιχείο ή αν πρέπει να αναγνωρίζεται έξοδο σχετικά με την συναλλαγή αυτή. Σε αυτές τις περιπτώσεις, είναι σχετικός ο ορισμός και τα κριτήρια αναγνώρισης των περιουσιακών στοιχείων, καθώς η αναγνώριση εξόδων θα προκύψει εάν δεν πληρούνται αυτά τα κριτήρια και δεν αναγνωριστεί ένα περιουσιακό στοιχείο. Τέλος, ορισμένες περιπτώσεις ενδέχεται να έχουν ως αποτέλεσμα την αναγνώριση ενός εξόδου επειδή έχει μειωθεί η αξία ενός υφιστάμενου περιουσιακού στοιχείου. Για παράδειγμα, αυτές οι περιπτώσεις σχετίζονται με την απόσβεση σε ακίνητα, εγκαταστάσεις και εξοπλισμό, την απόσβεση άυλων περιουσιακών στοιχείων και την απομείωση περιουσιακών στοιχείων (βλέπε σχετικές Λογιστικές Πολιτικές για τα Πάγια Περιουσιακά Στοιχεία, τα Άυλα Στοιχεία Ενεργητικού κλπ.).

3. ΕΠΙΜΕΤΡΗΣΗ

Τα έξοδα επιμετρώνται στην δίκαιη αξία της αντιπαροχής που πληρώθηκε, ή είναι πληρωτέα, λαμβάνοντας υπόψη, για παράδειγμα, το ποσό τυχόν εμπορικών εκπτώσεων και ποσοτικών εκπτώσεων που παραχωρούνται στην οντότητα του δημόσιου τομέα.

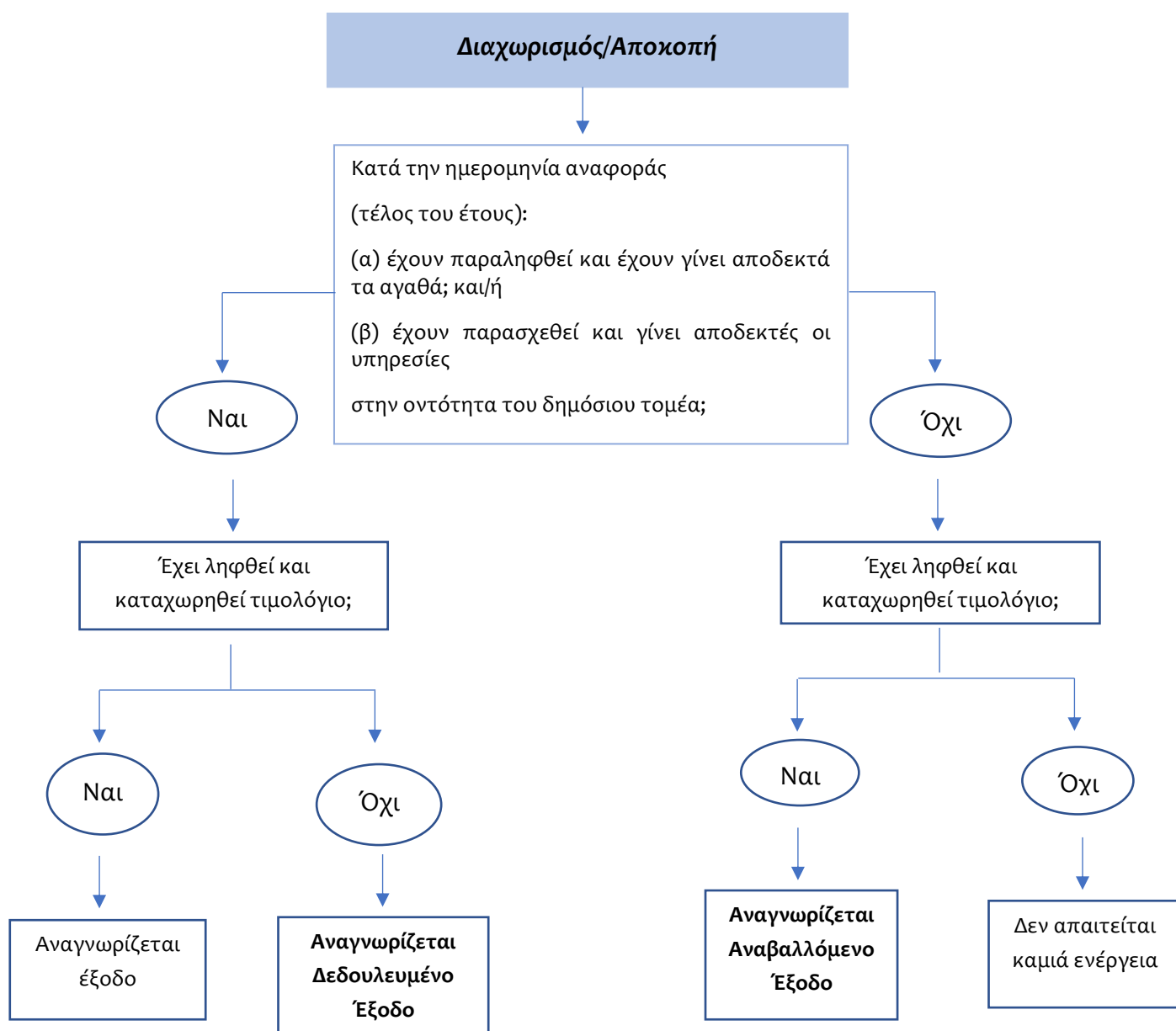
Γενικά, η δίκαιη αξία της αντιπαροχής που πληρώθηκε, ή είναι πληρωτέο, αντιστοιχεί στο ποσό του τιμολογίου.

Όταν υπάρχει συμφωνία / σύμβαση μεταξύ του προμηθευτή και της οντότητας, η δίκαιη αξία της αντιπαροχής που πληρώθηκε ή είναι πληρωτέα, δύναται να υποδεικνύεται από το ποσό εξόδου που προκύπτει από τη συναλλαγή αυτή. α.

Όταν η πληρωμή των εξόδων αναβάλλεται, η δίκαιη αξία της αντιπαροχής είναι μικρότερη από το ονομαστικό ποσό των πληρωτέων μετρητών. Σε αυτήν την περίπτωση θα χρησιμοποιείται το ονομαστικό ποσό, εφόσον η επίδραση της έκπτωσης αυτής θεωρείται ασήμαντη.

4. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΥ/ΑΠΟΚΟΠΗΣ (CUT - OFF)

Οι συναλλαγές και τα γεγονότα καταχωρούνται στα λογιστικά αρχεία και αναγνωρίζονται στις οικονομικές καταστάσεις των περιόδων στις οποίες σχετίζονται.

Στο τέλος του έτους αναφοράς, εάν δεν έχει ληφθεί τιμολόγιο, αλλά η υπηρεσία έχει εκτελεστεί ή οι προμήθειες έχουν παραδοθεί, το ποσό που θα αναγνωριστεί θα πρέπει να εκτιμάται αξιόπιστα. Αυτή η εκτίμηση θα βασίζεται σε διάφορες σχετικές πληροφορίες, όπως ο εγκεκριμένος προϋπολογισμός που προορίζεται για το έργο, η εντολή αγοράς, το στάδιο ολοκλήρωσης της υπηρεσίας, η σύμβαση / συμφωνία μεταξύ του προμηθευτή και της οντότητας, το τιμολόγιο που ελήφθη μετά το τέλος του έτους αναφοράς, κλπ. (βλέπε παράγραφο 4.1).

Ομοίως, εάν στο τέλος του έτους αναφοράς το τιμολόγιο έχει παραληφθεί και καταγραφεί στα λογιστικά βιβλία της οντότητας, αλλά η υπηρεσία δεν έχει εκτελεστεί ή τα αγαθά δεν έχουν παραδοθεί, θα αναγνωρίζεται αναβαλλόμενο έξοδο (βλέπε παράγραφο 4.2).

4.1 ΔΕΔΟΥΛΕΥΜΕΝΑ ΞΕΟΔΑ

Τα δεδουλευμένα έξοδα είναι έξοδα που έχουν πραγματοποιηθεί αλλά δεν έχουν ακόμη πληρωθεί. Παραδείγματα δεδουλευμένων εξόδων συνήθως περιλαμβάνουν τόκους δανεισμού για τους οποίους δεν έχει πραγματοποιηθεί καμία πληρωμή και υπηρεσίες που λήφθηκαν για τις οποίες δεν έχει ληφθεί ακόμη τιμολόγιο προμηθευτή.

Σύμφωνα με τη βάση των δεδουλευμένων, τα δεδουλευμένα έξοδα πρέπει να αναγνωρίζονται κατά τη λογιστική περίοδο στην οποία πραγματοποιούνται αντί στην επόμενη περίοδο/περιόδους κατά τις οποίες πληρώνονται.

4.2 ΑΝΑΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΞΕΟΔΑ / ΠΡΟΠΛΗΡΩΜΕΣ

Αναβαλλόμενα έξοδα / προπληρωμές είναι έξοδα που έχουν προπληρωθεί, αλλά δεν έχουν πραγματοποιηθεί ακόμη. Παραδείγματα αναβαλλόμενων εξόδων περιλαμβάνουν ασφάλιστρα που πληρώθηκαν πριν από την έναρξη της ασφαλισμένης περιόδου και ενοίκια που έχουν προπληρωθεί.

Τα έξοδα καταχωρούνται στη λογιστική περίοδο με την οποία σχετίζονται. Επομένως, τα αναβαλλόμενα έξοδα / προπληρωμές δεν θα εμφανίζονται ως έξοδα κατά τη λογιστική περίοδο στην οποία καταβάλλονται. Θα αναγνωρίζονται ως έξοδα σε επόμενες λογιστικές περιόδους, όταν δηλαδή θα έχουν πραγματοποιηθεί/παραδοθεί οι υπηρεσίες με τις οποίες σχετίζονται αυτά τα προπληρωμένα έξοδα.

(βλέπε επεξηγηματικά παραδείγματα στο Παράρτημα)

5. ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Οι οντότητες του δημόσιου τομέα θα γνωστοποιούν:

- Τις λογιστικές πολιτικές που υιοθετήθηκαν για την αναγνώριση των εξόδων
- Μια ανάλυση των εξόδων ταξινομημένα ανάλογα με την φύση τους στην όψη της Κατάστασης Χρηματοοικονομικής Επίδοσης. Περαιτέρω λεπτομέρειες των εξόδων δύναται να περιληφθούν στις σημειώσεις των οικονομικών καταστάσεων, συμπεριλαμβανομένων ειδικών απαιτήσεων γνωστοποίησης με βάση τις πρόνοιες των μεμονωμένων λογιστικών πολιτικών. Τα έξοδα θα αναφέρονται ξεχωριστά και δεν θα συμψηφίζονται, εκτός εάν απαιτείται ή επιτρέπεται από μια λογιστική πολιτική.

6. ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Δεν παρέχονται μεταβατικές εξαιρέσεις κατά την υιοθέτηση αυτής της Λογιστικής Πολιτικής.

7. ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΝΑΡΞΗΣ ΙΣΧΥΟΣ

Η παρούσα λογιστική πολιτική θα ισχύει για ετήσιες οικονομικές καταστάσεις που καλύπτουν περιόδους που ξεκινούν την ή μετά την 1η Ιανουαρίου 2023.

8. ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ

Αυτή η λογιστική πολιτική βασίζεται στα ακόλουθα πρότυπα:

ΔΛΠΔΤ 1 Παρουσίαση των Οικονομικών Καταστάσεων

ΔΛΠΔΤ 33 Πρώτη εφαρμογή της βάσης των δεδουλευμένων ΔΛΠΔΤ

Πλαίσιο Αρχών των ΔΛΠΔΤ

9. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Επεξηγηματικά παραδείγματα – Συναλλαγές με υποχρέωση ανταπόδοσης:

Επιμέτρηση / Διαδικασίες Διαχωρισμού/Αποκοπής

1. Αγορές αγαθών / υπηρεσιών

Στις 24/12/20Χο, **παραδόθηκαν αγαθά / υπηρεσίες και το τιμολόγιο έχει παραληφθεί** από τον προμηθευτή. Δεδομένου ότι τα έξοδα έχουν πραγματοποιηθεί κατά την περίοδο αναφοράς, το τιμολόγιο πρέπει να αναγνωριστεί στην Κατάσταση Χρηματοοικονομικής Επίδοσης για το έτος 20Χο. Δεν αναγνωρίζεται δεδουλευμένο έξοδο ή προπληρωμή σε αυτό το παράδειγμα.

2. Αγορά υπηρεσίας που δεν έχει τιμολογηθεί πριν από το τέλος του έτους αναφοράς:

Στις 31/12/20Χο **έχει παραδοθεί μια υπηρεσία, για την οποία δεν έχει ληφθεί ακόμη τιμολόγιο.** Αυτή η υπηρεσία αφορά σε δεδουλευμένο έξοδο, δεδομένου ότι έχει πραγματοποιηθεί κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς. Το συγκεκριμένο έξοδο αναγνωρίζεται στην Κατάσταση Χρηματοοικονομικής Επίδοσης για το έτος 20Χο, με το αντίστοιχο Πληρωτέο να αναγνωρίζεται στην πλευρά των Υποχρεώσεων στην Κατάσταση Οικονομικής Θέσης.

3. Αγορά αγαθών (δεν αφορά σε Πάγια Περιουσιακά Στοιχεία ή Αποθέματα):

Αυτό το παράδειγμα είναι πολύ σπάνιο στην πράξη, εφόσον υποθέτει ότι η οντότητα έχει αποδεχθεί τιμολόγιο χωρίς τα αγαθά να έχουν παραδοθεί πριν από το τέλος του έτους.

Στις 24/12/20Χο, η οντότητα παραλαμβάνει **τιμολόγιο** από έναν προμηθευτή, το οποίο καταχωρείται στις Υποχρεώσεις (σε λογαριασμό Πιστωτή) στη Κατάσταση Οικονομικής Θέσης. Στις 31/12/20Χο **τα αγαθά δεν έχουν ακόμη παραδοθεί**, και ως εκ τούτου, το τιμολόγιο δεν πρέπει να αναγνωριστεί ως έξοδο στην Κατάσταση Χρηματοοικονομικής Επίδοσης για το έτος 20Χο. Αντ' αυτού, θα αναγνωριστεί ως έξοδο στην επόμενη λογιστική περίοδο (20Χ1), όταν τα αγαθά θα παραδοθούν και θα γίνουν αποδεκτά.

Για το έτος 20Χο, αυτό το ποσό πρέπει να διαχειριστεί ως **αναβαλλόμενο έξοδο**. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να συμπεριληφθεί σε λογαριασμό Προπληρωμών στην πλευρά των Περιουσιακών Στοιχείων της Κατάστασης Οικονομικής Θέσης.

4. Έξοδο ενοικίου – ορθή κατανομή στις περιόδους αναφοράς

Τον Οκτώβριο 20Χο η οντότητα **λαμβάνει τιμολόγιο ενοικίου το οποίο αφορά τους επόμενους τρεις μήνες** (Νοέμβριο 20Χο έως Ιανουάριο 20Χ1). Το τιμολόγιο καταχωρείται το έτος 20Χο, ωστόσο ένα μέρος του αντιπροσωπεύει έξοδο που σχετίζεται με το έτος 20Χ1. Έως τις 31 Δεκεμβρίου 20Χο η οντότητα θα έχει επωφεληθεί προφανώς από το ενοίκιο μόνο δύο μηνών του έτους 20Χο. Επομένως, μόνο το ενοίκιο των μηνών Νοέμβριου και Δεκεμβρίου θα πρέπει να αναγνωριστεί στην Κατάσταση Χρηματοοικονομικής Επίδοσης του έτους 20Χο. Το **ενοίκιο για τον Ιανουάριο 20Χ1** πρέπει να συμπεριληφθεί ως περιουσιακό στοιχείο (στην ενότητα Προπληρωμές) στην Κατάσταση Οικονομικής Θέσης για το έτος 20Χο.